

Minneord begravelse Marit Selliseth Loe torsdag 25 april 2024

Det er med sorgtungt hjerte jeg Jan Arve setter meg ned for å skrive avskjedsord for deg kjære Marit. Men samtidig er jeg dypt takknemlig for at du kom inn i livet mitt og tida vi fikk sammen. Og jeg vet også at det er veldig mange andre du møtte på livsveien som er glad for å ha møtt deg og bli kjent med deg.

Marit ble født 20. november 1958 og vokste opp sammen med far Mikal Fridleif, mor Dagny og lillebror Knut på Lade i Trondheim. Marits far, som var krigsseiler, døde da Marit bare var 9 år. Marit gikk på Lade barneskole, Lademoen Ungdomsskole og gymnas på Ringve i Trondheim. Etterpå gikk hun ett år på Rønningen folkehøyskole ved Oslo.

Til hjelp for å beskrive Marit har jeg fått noen ord fra tre nære og gamle venner av Marit.

Søskenbarn Ragnhild skriver:

Vi delte fritid, helger og ferier - ofte sammen med familiene våre.

På Våddan og Inderøya, og hyttene i Klumpvika og på Furuås.

Jeg minnes med glede fjellturene våre.

Vi gikk på danseskole da vi var i sju-åtteårsalderen. Da fikk jeg for første gang kjenne på sjalusi. For Marit - hun kapret selvfølgelig den aller kjekkeste gutten som sin dansepartner.

Vi reiste mye sammen, på språkreise til England, og ferier til USA og Ibiza.

Fortalte jeg noe til Marit, ble det hos henne. Ba jeg om råd, fikk jeg veloverveide og kloke svar. Marit var et heders-menneske.

Venninne Mari Lise skriver:

Marit var så stor del av livet mitt, særlig i ungdommen. Hun var et år eldre enn meg, og gikk foran. Litt som et forbilde. Hun var på konfirmasjonsleir. Hun ble med i ungdomsgruppe i Berg arbeidskirke. Hun valgte språklinja på Ringve. Hun gikk folkehøyskole, Hun studerte engelsk, Alt dette gjorde jeg også. Ikke tilfeldig.

Jeg var mye hos Marit, det var alltid hyggelig å komme dit. Dagny var ofte med, og også lillebror Knut. Vi spilte kort lekte mime-lek og spiste Dagnys maissuffle. Vi gikk på disco og Marit danset alltid så svetten rant i ansiktet.

Familiene våre reiste på sydentur sammen til Puerto Rico på Gran Canaria. Marit og jeg var 17 og 16 år, og vi traff noen kjekke gutter der. Marit stakk som vanlig av med den kjekkeste. Slik var det på Inter-Rail også, på månekinnstur langs Seinen.

Venninne Friede skriver:

Marit og jeg ble venner på ungdomsskolen, i 1972, og hun var fra første stund inkluderende, hyggelig, snill!
Hennes glade latter, humor og positivitet kjenner alle, som kjenner Marit. Hun hadde også en ro og en seriøsitet, der det var naturlig. Marit sto for rettferdighet og tillit, - alle kunne stole på henne.

Marit har alltid vært en trofast venninne. Jeg har alltid kunnet stole på at hun var der for meg, alltid interessert og positiv. Hun er et bunnsolid menneske, om det går an å si.

Erik Bøgh har skrevet dette om vennskap:

«Fattig er den, der har mistet sin ven -
Ei nogen hans tab har veiet.
Men ti - ja titusindfold fattig er den,
Der aldri en ven har eiet.»

Så noen ord fra Jan Arve igjen:

Vi møttes mens vi begge studerte i Trondheim. Du engelsk grunnfag og jeg til ingeniør. Vi traff hverandre første gang en kald høstkveld i 1978 på studentersamfunnet – det runde røde huset ved Elgeseter bru. Det var fredagskveld og levende musikk....(kunstpause)... Skal vi danse? Og du sa ja.

Det ble noen tette danser etter hvert og vi avtalte å møtes neste dag.

Jeg husker det var bikkjekaldt den lørdagen og jeg hadde derfor på meg ei ildrød topplue. Vi gikk på kafe' og etterpå inviterte jeg til tippekamp hos søskenbarn Bjørn som hadde TV.

Det kunne blitt skivebom, men det ble innertier.

Det viste seg at du var svært sportsinteressert.

Det ble flere stevnemøter og jeg skjønnte snart at det var litt av ei jente jeg hadde truffet. Jeg husker spesielt et stevnemøte i Nidarosdomen.

Det var messe og du sang i Nidaros Domkor.

Sang og musikk har vært viktig for deg i hele livet ditt.

Du fikk klassisk sang- og pianoundervisning da du var lita jente.

Senere sang du med din vakre sopranstemme i mange kor: Tensing, Nidarosdomens Pikekor, Nidaros Domkor, mange skolekor,

Operakoret i Kristiansund, Toneveld i Kristiansund,

Fosnafolk i Kristiansund, Averøy Songlag og Kor Prima på Averøy.

I 1979 begynte Marit på Statens Bibliotekhøyskole i Oslo.

For å unngå at noen andre stakk av med Marit flytta jeg etter i 1980.

Vi hadde to fine år sammen i Oslo. Der tok vi opp igjen kontakten med Marits bestevenninne Friede og mine skolekamerater Ove og Thomas fra tiden i Trondheim.

Vi hadde mye artig sammen med dem og mange andre som vi var sammen med. Jeg kan nevne hytteturer og bridgespilling. Vi var der da Norge slo England i fotball i 1981. Vi var også på EM på skøyter i 1981 – og hvem ble europamester???? ... (lang kunstpause)... Jo, Amund Sjøbrend.

Etter ferdig skolegang i Oslo for Marit i 1982, var vi begge så heldige å få jobb i Kristiansund. Marit ble da ansatt som barnebibliotekar ved Kristiansund Folkebibliotek. Her satt hun ofte i kundemottaket. Jeg tror hun satte en ny standard for kundebehandling der - og kombinasjonen barn og bøker var midt i blinken for Marit.

I det lykkens år 83 gifta vi oss hos byfogden i Trondheim. Og i det lykkens år 84 ble vår datter Kirsti født på Kristiansund. Sykehus. Og i 87 kunne vi etter å ha bodd 4 år i Kristiansund flytte inn i nybygd hus i Kvernes Boligfelt. Og i det samme lykkens år ble vår sønn Mikal født. Mens husbyggingen pågikk bodde vi i prestegården her på Kvernes.

Våre to barn og de tre barnebarna, som etter hvert kom, var en stor lykke for Marit. Som mor var hun omsorgsfull, tålmodig og god til å lytte. Hun trøstet og ga de mykeste klemmene. Hun bakte eplekake og fotballkake. Hun spilte piano, sang og leste mye for barna. Hun var interessert i barnas venner og de var alltid velkomne på besøk på Kvernes.

Marit var opptatt av at barna var trygge. Da barna ble større og var ute til sent, sovnet hun aldri før hun hørte at det gikk i døra og de var kommet trygt hjem. Dette fortsatte hun med selv da barna var flyttet hjemmefra og bare var hjemme på besøk.

Det ble mange gode år for oss sammen med barna våre på Kvernes. Ofte sammen med andre i Kvernes boligfelt, familie og venner.

Marit var engasjert i barnas fritidsaktiviteter, hun holdt oversikt med familiekalender på kjøleskapet, kjørte hit og dit, og la ned mange dugnadstimer. Hun var også samfunnsengasjert og representerte Averøy Arbeiderparti i kommunestyret i 6 år. Og hun har hatt utallige tillitsverv i lag, organisasjoner og fagforeninger.

Det er mange arbeidsgivere og arbeidskollegaer og kunder som har fått arbeidskraft, kunnskap, service og medmenneskelighet fra Marit. Hennes yrkeskarriere etter 4 år som bibliotekar i Kristiansund var slik: 6 år som biblioteksjef i Averøy kommune, 19 år i Norske Shell

Kristiansund og til slutt 12 år som spesialbibliotekar ved Høyskolen i Molde med arbeidsted Kristiansund.

I 2010 ble Marit utbrent og sykmeldt i en periode. Dette gjorde at hun ikke kunne delta så aktiv på arrangementer, reiser og andre aktiviteter som før.

Noen år senere ble fikk hun kreft i skjoldbruskkjertlene – de ble fjernet og hun ble kvitt krefta. Men Marit fikk noen bivirkninger av dette bl.a. stoffskifteproblemer. Dette var også den sannsynlige årsak til at Marit mistet mye av sangstemmeregisteret sitt.

Marit har slitt litt med helsa de siste årene av andre årsaker også.

I fjor fikk hun etter mange års utredning en veldig sjelden blodkreftdiagnose. Hun fikk da immunterapi og dette har fungert bra Helt til hun fikk en lungeinfeksjon i månedsskifte februar/mars i år. Hun fikk behandling både på Kristiansund sykehus og på St. Olavs Hospital. Da hun på slutten fikk en ny lungeinfeksjon og blodforgiftning klarte hun ikke mer.

Vi har hatt litt ulike interesser og ulike sterke sider og dette har gjort at vi har utfylt hverandre på en god måte.

Reiser, turer til hytta vår i Fagerlia, hagearbeid og grønnsakdyrking i og utenfor drivhus, bokbad med Henning Mankell og Jon Michelet har vært felles. Turgåing, trening og TV-titting – for det meste sport, nyheter, aktualitetsprogram, gullrekka på fredager– har vi gjort mye av i det siste. Vi har også matet og telt småfugler.

Når vi så på fotball sammen holdt Marit nesten alltid med det dårligste laget - hun kalte det et «underdogfetish».

Marit gjorde masse egne ting. Gåturet med turvenninne Synnøve har det vært mange av de siste årene, venninneprat med Friede og søskenbarn Ragnhild likeså.

Marit var en lesehest av rang. Hun var alt-lesende, men av skjønnlitteratur gikk det ofte i samtidsromaner og historiske romaner hvor historiene ble fortalt gjennom personene i bøkene.

Når jeg satt og hørte på 70-talls musikk satt hun ofte med ei god bok og ba meg dempe lyden.

Marit var med i flere lesesirkler både før etter at helsa begynte å skranke. Dette satte hun veldig pris på.

Marit var også dronningen i høytlesning for sine barn og barnebarn, og hun leste som regel fra et stort og variert utvalg av gode barnebøker. Når barnebarna Frida og Edvald var på besøk ble det ofte lekt butikk, familielek og teselskap sammen med mormor. Marit var veldig glad i barn, men hun fikk dessverre ikke bli kjent med farmorbarnet Odin.

Marit drev med slektforskning i mange år. Hun har skrevet ned slekta langt tilbake i tid – både hennes egen slekt og min slekt. Hun har også skrevet ned historien om sin far fra da han var krigsseiler. I fjor ble hun med i Bygdebokkomitéen for uskrevet bygdebok for Averøy bind 5. Dette var noe hun likte å være med på.

Marit hadde generelt et sprudlende humør og smilte ofte. I lystige lag eller andre anledninger likte Marit å fortelle gode historier som fikk fram latter og smil hos andre (kunstpause) – og jeg kan bekrefte at hun var god til å danse.

Marit var ei klok kone, i flere betydninger. I ekteskapelig betydning, i betydningen kunnskapsrik, og klok i møte med andre mennesker. Da vi var Tenerife nå nettopp i februar/mars – sammen med Kirsti og hennes familie kjøpe vi ei sparkebukse til vesle Odin. På den står det: «I don`t need Google - Grandma knows everything».

(Kunstpause)

Farvel kjære, vi elsket hverandre. Jeg er evig takknemlig for den utrolig fine livsreisa vi har hatt sammen. Du vil bli dypt savnet av meg, barna, barnebarna og mange flere.